

Forfatter: Heiberg, Johan Ludvig

Titel: Udrag fra Nye digte - 1841

Citation: Heiberg, Johan Ludvig: "Nye digte - 1841", i Heiberg, Johan Ludvig: *Nye digte - 1841*, udg. af Klaus P. Mortensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, cop. 1990, s. 145. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-heibergjl05val-shoot-idm140194650126128.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Nye digte - 1841

Når mennesket tænker, er det altså Guds tanke, der tænker sig selv, bliver sig selv bevidst - ikke mennesket, der med sin tankes kraft underlægger sig virkeligheden. Tanken er til *forud* for den, der tænker. Det, som mennesket erkender eller skaber, er derfor ikke nyt og originalt, men noget som allerede er til. »Kunst, Poesie, Religion, Philosophie, disse Former for Menneskehedens høieste Tanke, kunne ikke skjænke os noget egenlig Nyt (...), hvad de skjænke os, er vort Eget og Allerældste; de forøge ikke vor Eiendom, men de aabne vore Øine for Det, som vi allerede besidde« (I s. 391).